

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Judecător: L. Holevițaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-1167/17

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ritlabs”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ritlabs” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ritlabs”, casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) din 4 mai 2017 în partea respingerii acțiunii ca tardivă și în partea casată emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 8 iulie 2016, SRL „Ritlabs” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (în prezent Serviciului Fiscal de Stat) cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 16 iunie 2016 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a emis decizia nr. 126, prin care a respins argumentele de fapt și de drept ale contestației SRL „Ritlabs” nr. 2071 din 15 aprilie 2016, cu menținerea deciziilor IFS mun. Chișinău nr. 16/01/T/85 din 17 februarie 2016 și nr. 16/01/T/110 din 29 februarie 2016, precum și a deciziei nr. 52 din 31 martie 2016, emisă pe marginea contestației celorlalte două decizii.

Mai afirmă că, la 24 mai 2013 SRL „Ritlabs” a depus cererea nr. 461 privind restituirea taxei pe valoare adăugată în sumă de 2 490 000 lei, iar în baza cererii SRL „Ritlabs”, IFS mun. Chișinău a efectuat un control, în rezultatul căruia, la 19 iunie 2013 a constatat dreptul contribuabilului la trecerea în cont a sumei TVA în mărime de 2 506 783 lei pentru perioada mai 2007 – februarie 2013.

Totodată, invocând faptul că organele de drept, la moment efectuează acțiuni de investigare și fără a indica vreo tangență cu tranzacțiile economice ale contribuabilului, care dau dreptul la restituirea TVA, în modul prevăzut de lege, IFS mun. Chișinău a suspendat termenul de restituire a TVA.

Susține că reieșind din lipsa temeiurilor legale pentru suspendare și caracterul ilicit al acesteia, rezultă că suspendarea în sensul prevăzut de legiuitor nu a avut loc și autoritatea fiscală a încălcat termenul de restituire a TVA.

Menționează că, în rezultatul controlului repetat, efectuat la 21 ianuarie 2016 pe marginea cererii SRL „Ritlabs” nr. 461 din 24 mai 2013 privind restituirea TVA, autoritatea fiscală a emis decizia nr. 16/01/T/85 din 17 februarie 2016, prin care a decis restituirea TVA în sumă de 1 779 595 lei și refuzul restituirii TVA în sumă de 682 899 lei.

Totodată, indică că, autoritatea fiscală a constatat următoarele: cererea nr. 461 privind restituirea TVA pentru perioada mai 2007 - februarie 2013 a fost depusă în interiorul termenului de prescripție de 6 ani, prevăzut de art. 266 alin.(1) Cod fiscal, or, autoritatea fiscală a executat parțial această cerere și a restituit o parte din suma cerută spre restituire; perioada de calcul la determinarea TVA spre restituire: mai 2007 - februarie 2013, de asemenea nu depășea termenul de prescripție; volumul livrărilor la cota zero pentru perioada mai 2007 - februarie 2013, confirmat prin control, constituie 46 233 760 lei, dar la determinarea TVA spre restituire au fost luate în calcul livrările la cota zero în valoare de 19 149 051 lei; suma TVA aferentă livrărilor la cota zero, luate în calcul, constituie 3 829 811 lei.

Astfel, susține că, reieșind din actul de control menționat și constatările făcute de autoritatea fiscală, suma TVA destinată trecerii în cont în valoare de 2 490 000 lei, cerută de SRL „Ritlabs” spre restituire, este calculată pentru livrările impozabile la cota zero în sumă de 19 149 057 lei, efectuate în perioada mai 2007 – februarie 2013, care nu depășește termenul de prescripție stabilit de lege.

Notează că în pofida concluziilor proprii despre volumul livrărilor la cota zero, efectuate în perioada neprescrisă, ce acordă dreptul SRL „Ritlabs” la trecerea în cont a TVA în sumă de 2 490 000 lei, autoritatea fiscală concluzionează despre restituirea parțială a sumei cerute - 1 779 595 lei, iar suma TVA în valoare de 682 899 lei - refuzată spre restituire, invocând eronat expirarea termenului de prescripție pentru ea în baza art.266 alin.(1) Cod fiscal.

Mai invocă faptul că, prin decizia din 16 iunie 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a susținut concluzia organului ierarhic inferior privind refuzul restituirii TVA în sumă de 682 899 lei din motivul expirării termenului de prescripție.

Consideră că, pârâtul interpretează eronat prevederile art. 266 alin.(1) Cod fiscal, fapt prin care lezează drepturile legitime ale SRL „Ritlabs” acordate prin legea fiscală de a beneficia de restituirea sumelor cu care a fost depășită TVA la valori și servicii procurate, în cazul în care contribuabilul efectuează livrări la cota zero în perioada mai 2007 - februarie 2013, întreagă suma solicitată spre restituire se află în interiorul termenului de prescripție.

Explică faptul că, autoritatea fiscală a recunoscut corectitudinea efectuării, calculării și confirmării livrărilor impozabile, din perioada mai 2007 - februarie 2013, în sumă de 19 149 057 lei și confirmă TVA destinată trecerii în cont aferentă acestor livrări în sumă totală de 2 506 783 lei, dar refuză restituirea unei părți din aceasta, chiar dacă a fost achitată de către SRL „Ritlabs” furnizorilor de mărfuri și servicii destinate efectuării livrărilor impozabile recunoscute.

Reclamantul reiterează că, invocarea expirării termenului de prescripție pentru restituirea unei părți din suma TVA confirmată și calculată în modul stabilit de lege, constituie o cale de a evita restituirea cărorva sume din buget, fapt ce încalcă flagrant legislația RM și dreptul de proprietate al SRL „Ritlabs” asupra sumelor acordate prin lege.

Comunică că, prin decizia contestată s-a dispus eronat menținerea în vigoare a deciziei IFS mun. Chișinău nr. 16/01/T/110 din 29 februarie 2016 în partea ce ține de trecerea în cont pentru perioada ulterioară a sumei TVA în valoare de 682 899 lei.

Menționează că, depășirea sumelor trecute în cont față de sumele calculate pentru livrările impozabile, se reflectă ca fiind destinate trecerii în cont pentru perioada ulterioară, doar în cazul în care subiectul impozabil nu solicită restituirea sumelor TVA. Iar, în speță, prin cererea nr. 461 din 24 mai 2013 SRL „Ritlabs” a solicitat restituirea TVA în sumă de 2 490 000 lei pentru perioada mai 2007 - februarie 2013. Și cu întârziere de aproape 3 ani - la 12 martie 2016 autoritatea fiscală a restituit SRL „Ritlabs” doar o parte din TVA - 1 754 616 lei, refuzând restituirea TVA în sumă de 682 899 lei.

Astfel, prin prisma art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, suma TVA în valoare de 682 899 lei, nu mai poate fi reflectată ca fiind destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară, deoarece la data de 24 mai 2013 a fost cerută spre restituire (în componența sumei de 2 490 000 lei).

Solicită anularea deciziei nr. 126 din 16 iunie 2016, emisă în baza contestației SRL „Ritlabs” nr. 2071 din 15 aprilie 2016, anularea deciziei nr. 16/01/T/85 din 17 februarie 2016 în partea ce ține de refuzul restituirii TVA în sumă de 726 270 lei din motivul expirării termenului de prescripție și includerea acestei sume în TVA destinată trecerii în cont pentru perioadă ulterioară, anularea deciziei nr. 16/01/T/10 din 29 februarie 2016 în partea ce ține de includerea în TVA destinată trecerii în cont perioada ulterioară 31 decembrie 2015, a sumei TVA în valoare de 727 871 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 4 mai 2017 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017 a fost admis apelul declarat de SRL „Ritlabs”, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 4 mai 2017 în partea respingerii acțiunii ca tardivă și în partea casată emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată. În rest hotărârea a fost menținută.

La data de 11 august 2017 SRL „Ritlabs” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea

integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Susține că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor aduse de recurent și nu a verificat legalitatea actelor care au stat la baza emiterii deciziei contestate nr. 126 din 16 iunie 2016.

Consideră că este neîntemeiată și lipsită de suport juridic mențiunea instanței de apel precum că termenul de atac se calculează din data emiterii sau aducerii la cunoștință a deciziilor IFS Chișinău, care au stat la baza deciziei IFPS contestate, deoarece calea de atac prevăzută de Legea contenciosului administrativ nu este unică.

Menționează că potrivit deciziei recurate ajunge la concluzia că instanța a avut în vedere că decizia IFPS nr. 126 din 16 iunie 2016 emisă pe marginea contestației nu se supune nici unei căi de atac efective pe cale extrajudiciară – ce ar veni în contradicție flagrantă cu dreptul consacrat atât de dreptul internațional, cât și național de a se adresa efectiv unei instanțe naționale chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Insistă că decizia IFPS întrunește condițiile legii contenciosului administrativ stabilite pentru act administrativ, astfel încât să poată fi contestată și să constituie obiectul acțiunii în instanța de contencios administrativ.

Reiterează că în temeiul legislației fiscale și a contenciosului administrativ, decizia IFPS, contrar opiniei instanței de apel poate fi obiectul acțiunii în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție denotă că recursul declarat la data de 11 august 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Prin referința depusă la 10 noiembrie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat declararea recursului depus de SRL „Ritlabs” ca fiind inadmisibil, din motiv că nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Ritlabs” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ritlabs”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Ritlabs”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ritlabs”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva